

Wojewoda Pomorski

WI-III.7821.1.2.2026.AZ

Gdańsk, 2 lipca 2026 r.

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2025 r. poz. 1691), zwanej dalej „*kpa*” oraz art. 11g ust. 1 pkt 1 i ust. 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz.U. z 2024 r. poz. 311), zwanej dalej „*specustawą drogową*”, po rozpatrzeniu odwołania Pani [REDAKTOWANO] i Pana [REDAKTOWANO] od decyzji Starosty Lęborskiego nr 331/2025 z dnia 10.12.2025r. o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na rozbudowie ulicy Zawiszy Czarnego w Łebie, wydanej dla Burmistrza Miasta Łeby,

I. uchylam:

- w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 1 i 2 punkt 1,
- w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 4 punkt 10,
- w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 5 punkt 11.2.
- Rysunek nr 1 pn.: „Proponowany przebieg drogi”, stanowiący załącznik nr 1 do zaskarżonej decyzji,
- Stronę tytułową projektu zagospodarowania terenu, stanowiącego załącznik nr 2 do zaskarżonej decyzji,
- Rysunek nr 2 pn.: „Projekt zagospodarowania terenu” projektu zagospodarowania terenu, stanowiącego załącznik nr 2 do zaskarżonej decyzji,
- Stronę nr 3 (oświadczenie projektantów) projektu zagospodarowania terenu, stanowiącego załącznik nr 2 do zaskarżonej decyzji,
- Stronę nr 7 części opisowej projektu zagospodarowania terenu, stanowiącego załącznik nr 2 do zaskarżonej decyzji,
- Stronę nr 12 części opisowej projektu zagospodarowania terenu, stanowiącego załącznik nr 2 do zaskarżonej decyzji,
- Stronę tytułową projektu architektoniczno-budowlanego, stanowiącego załącznik nr 2 do zaskarżonej decyzji,
- Rysunek nr 3 pn.: „Plan sytuacyjny” projektu architektoniczno-budowlanego branży drogowej, stanowiącego załącznik nr 2 do zaskarżonej decyzji,
- Stronę tytułową załączników do projektu budowlanego, stanowiącego załącznik nr 2 do zaskarżonej decyzji,

i orzekam w tym zakresie poprzez:

- ustalenie w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, w miejscu uchylenia na stronie 1 i 2, nowej treści pkt 1:

„ 1. Zezwalam na realizację inwestycji drogowej polegającej na **rozbudowie ul. Zawiszy Czarnego w Łebie**, zlokalizowanej w województwie pomorskim, w powiecie lęborskim, w Mieście Łeba, na następujących działkach:

Wykaz działek w liniach rozgraniczających teren pasa drogowego drogi gminnej (ul. Zawiszy Czarnego):

Jednostka ewidencyjna 220802 1, obręb ewidencyjny 0001:

166/2, 188/2, 172/1, 174, 176, 180, 183, 187, 195, 197, 199, 201, 203, 205, 207, 209, 211, 213, 215, 217, 168/2, 191, 193.

Wykaz działek, z których korzystanie będzie ograniczone dla realizacji prac określonych w projekcie budowlanym:

Jednostka ewidencyjna 220802 1, obręb ewidencyjny 0001:

226, 246, 1441, 1442, 223/1, 551/11, 557/15, 284, 260/4, 219/2

- dodanie w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, na stronie 4, po punkcie 8.2, nowego punktu 8.3 o następującej treści:

„8.3. Potrzeby obronności państwa:

W czasie realizacji przedmiotowej inwestycji należy uwzględnić wymagania technicznoobronne w zakresie przygotowania infrastruktury drogowej na potrzeby obronne Państwa określone w „Zarządzeniu nr 21 Ministra Infrastruktury z dnia 4 czerwca 2024r. (Dz. Urz. MI z 2024r., poz. 28).”

- ustalenie w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, w miejscu uchylecia na stronie 4, nowej treści pkt 10:

10. Ustalenia dotyczące obowiązku dokonania przebudowy innych dróg publicznych, przebudowy i budowy sieci uzbrojenia terenu:

10.1. Ustalam obowiązek dokonania przebudowy innych dróg publicznych, przebudowy i budowy sieci uzbrojenia terenu i zezwalam na wykonanie powyższego obowiązku na podstawie art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. j) ustawy na poniżej wyszczególnionych nieruchomościach:

Lp.	Obręb geodezyjny	Nr działki	Cel zajęcia nieruchomości
1.	Łeba 0001	226	Budowa kanału technologicznego; Przebudowa drogi gminnej nr 104002G (ul. 10 Maja)
2.	Łeba 0001	246	Budowa sieci oświetleniowej
3.	Łeba 0001	1441	Budowa przyłącza wodociągowego
4.	Łeba 0001	1442	Budowa przyłącza wodociągowego
5.	Łeba 0001	223/1	Przebudowa sieci gazowej; Przebudowa sieci wodociągowej; Budowa kanału technologicznego; Budowa sieci oświetleniowej; Budowa sieci kanalizacji sanitarnej; Budowa sieci kanalizacji deszczowej; Przebudowa drogi gminnej nr 104022G (ul. Łąkowa)
6.	Łeba 0001	551/11	Przebudowa sieci wodociągowej; Budowa sieci oświetleniowej; Budowa sieci elektroenergetycznej; Budowa sieci kanalizacji deszczowej; Przebudowa drogi gminnej nr 104022G (ul. Łąkowa)

7.	Łeba 0001	557/15	Przebudowa sieci wodociągowej; Budowa sieci kanalizacji deszczowej; Przebudowa drogi gminnej nr 104022G (ul. Łąkowa)
8.	Łeba 0001	284	Przebudowa sieci gazowej; Budowa kanału technologicznego; Przebudowa sieci wodociągowej; Budowa sieci oświetleniowej; Budowa sieci kanalizacji deszczowej; Przebudowa drogi gminnej nr 104045G (ul. Teligi)
9.	Łeba 0001	260/4	Przebudowa sieci wodociągowej; Budowa sieci oświetleniowej; Budowa sieci kanalizacji deszczowej; Przebudowa drogi gminnej nr 104001G (ul. 1 Maja)
10.	Łeba 0001	219/2	Budowa sieci oświetleniowej

- ustalenie w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, w miejscu uchylenia na stronie 5, nowej treści pkt 11.2:

„11.2. Do ograniczeń, o których mowa powyżej, stosuje się odpowiednio przepisy art. 124 ust. 4-7 i art. 124a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.”

- dodanie w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, na stronie 5, w pkt 12, nowych podpunktów e) i f) o następującej treści:

„e) Określenie okresu użytkowania i terminu rozbiórki tymczasowych obiektów budowlanych:

- obiekty przeznaczone do czasowego użytkowania w trakcie realizacji robót budowlanych, położone na terenie budowy oraz ustawione w związku z ich realizacją należy rozebrać przed zamierzonym terminem przystąpienia do użytkowania obiektu;

f) Terminy rozbiórki istniejących obiektów budowlanych nieprzewidzianych do dalszego użytkowania:

- dokonać rozbiórki istniejących obiektów budowlanych znajdujących się w obrębie linii rozgraniczających teren, kolidujący z projektowaną drogą, przed przystąpieniem do realizacji robót budowlanych, zgodnie z załączonym projektem budowlanym.”

- Zatwierdzenie, w miejsce uchylenia rysunku nr 1 pn.: „Proponowany przebieg drogi”, stanowiącego załącznik nr 1 do zaskarżonej decyzji,
- Zatwierdzenie, w miejsce uchylenia, strony tytułowej projektu zagospodarowania terenu, stanowiącej załącznik nr 2.1 do zaskarżonej decyzji,
- Zatwierdzenie, w miejsce uchylenia, rysunku nr 2 pn.: „Projekt zagospodarowania terenu” projektu zagospodarowania terenu, stanowiącego załącznik nr 2.2 do zaskarżonej decyzji,
- Zatwierdzenie, w miejsce uchylenia, strony nr 3 (oświadczenie projektantów) projektu zagospodarowania terenu, stanowiącej załącznik nr 2.3 do zaskarżonej decyzji,
- Zatwierdzenie, w miejsce uchylenia, strony nr 7 części opisowej projektu zagospodarowania terenu stanowiącej załącznik nr 2.4 do zaskarżonej decyzji,

- Zatwierdzenie, w miejsce uchylenia, strony nr 12 części opisowej projektu zagospodarowania terenu stanowiącej załącznik nr 2.5 do zaskarżonej decyzji,
- Zatwierdzenie, w miejsce uchylenia, strony tytułowej projektu architektoniczno-budowlanego, stanowiącej załącznik nr 2.6 do zaskarżonej decyzji,
- Zatwierdzenie, w miejsce uchylenia, rysunku nr 2 pn.: „Plan sytuacyjny” projektu architektoniczno-budowlanego branży drogowej, stanowiącego załącznik nr 2.7 do zaskarżonej decyzji,
- Zatwierdzenie, w miejsce uchylenia, strony tytułowej załączników do projektu budowlanego, stanowiącej załącznik nr 2.8 do zaskarżonej decyzji

II. W pozostałej części zaskarżoną decyzję utrzymuję w mocy.

UZASADNIENIE

Zarządca drogi – Burmistrz Miasta Łeby, zwany dalej „inwestorem”, reprezentowany przez pełnomocnika Pana Michała Maślankę, w dniu 09.01.2025r. wystąpił do Starosty Lęborskiego, zwanego dalej „organem I instancji” z wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na rozbudowie ulicy Zawiszy Czarnego w Łebie.

Po przeprowadzeniu postępowania w przedmiotowej sprawie organ I instancji wydał w dniu 10.12.2025 r. decyzję nr 331/2025 (znak: B.6740.5.2025.WK) o zezwoleniu na realizację inwestycji polegającej na rozbudowie ulicy Zawiszy Czarnego w Łebie, zwaną dalej „decyzją Starosty Lęborskiego”.

Od powyższego rozstrzygnięcia, odwołanie do organu II instancji, za pośrednictwem organu I instancji, wnieśli Pani [REDAKTOWANO] i Pan [REDAKTOWANO], pismem z dnia 16.12.2025r., nadanym w dniu 17.12.2025 r. w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego i dostarczonym Wojewodzie Pomorskiemu w dniu 26.01.2026r.

W odwołaniu, wniesionym w terminie, skarżący podnieśli następujące zarzuty wobec decyzji Starosty Lęborskiego:

- naruszenie prawa własności oraz interesu prawnego odwołujących poprzez przeznaczenie do wywłaszczenia działki stanowiącej ich własność w celu poszerzenia jezdni. Skarżący wskazali, że na części nieruchomości objętej inwestycją znajduje się prywatny chodnik, który od wielu lat wykorzystywany jest jako miejsce parkingowe dla [REDAKTOWANO];
- Naruszenie zasad proporcjonalności i ochrony interesu społecznego (art. 5 ustawy o drogach publicznych i art. 7 kpa), poprzez zaprojektowanie poszerzenia jezdni, które – zdaniem odwołujących – nie znajduje uzasadnienia w rzeczywistych potrzebach komunikacyjnych. W ocenie skarżących zwiększenie szerokości drogi może prowadzić do wzrostu prędkości poruszających się pojazdów, a tym samym do zwiększenia ryzyka wystąpienia wypadków, co skutkować będzie pogorszeniem bezpieczeństwa mieszkańców oraz turystów;
- Naruszenie prawa procesowego (art. 7, art. 77 § 1 kpa), poprzez niewystarczające uwzględnienie przez organ I instancji interesów właścicieli nieruchomości, nieprzeprowadzenie pełnej analizy społecznych i gospodarczych skutków planowanej inwestycji, a także brak konsultacji społecznych oraz nieuwzględnienie alternatywnych rozwiązań projektowych, w szczególności pozostawienia chodnika w dotychczasowym kształcie, co – zdaniem skarżących – stanowi naruszenie zasady dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy.

W oparciu o powyższe zarzuty, skarżący wnieśli o uchylenie zaskarżanej decyzji w całości, ewentualnie o przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji z uwzględnieniem interesu właściciela nieruchomości, bezpieczeństwa mieszkańców oraz obowiązku poszanowania prawa własności.

Rozpatrując przedmiotową sprawę w trybie odwoławczym, Wojewoda Pomorski stwierdza co następuje:

Kompetencje organu odwoławczego obejmują zarówno korygowanie wad prawnych decyzji organu I instancji, polegających na niewłaściwym zastosowaniu przepisu prawa materialnego, bądź postępowania administracyjnego, jak i wad polegających na niewłaściwej ocenie okoliczności faktycznych. Zgodnie z ogólnie przyjętą zasadą organy administracyjne powinny działać wnikliwie, prowadząc wyczerpujące postępowanie dowodowe w celu uzyskania prawdy obiektywnej, a fakty istotne dla podjęcia rozstrzygnięcia powinny zostać, w miarę możliwości, bezsprzecznie ustalone.

Obowiązek ten wynika z art. 7 i 77 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. - Kodeks postępowania administracyjnego. Dlatego też trafność rozstrzygnięcia w każdym indywidualnym przypadku wymaga szczegółowego zbadania i rozważenia wszelkich argumentów, które stanowiłyby podstawę do przyjęcia określonego stanowiska. Wydając decyzję, organ zobowiązany jest do przestrzegania przepisów kpa, a przede wszystkim do podejmowania wszelkich kroków niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego.

Mając na uwadze powyższe, w trakcie przeprowadzonego postępowania odwoławczego Wojewoda rozpatrzył ponownie wniosek inwestora o wydanie przedmiotowej decyzji, przeanalizował materiał dowodowy zgromadzony przez Starostę Lęborskiego, w tym zbadał poprawność postępowania organu I instancji oraz poprawność wydanej przez niego decyzji, jak również rozpoznał zarzuty podniesione przez skarżących.

Po wstępnej analizie akt sprawy Wojewoda Pomorski stwierdził, że załączone do wniosku pełnomocnictwo z dnia 10.10.2024 r. upoważnia Pana Michała Maśłankę do uzyskiwania stosownych decyzji, pozwoleń i dokonywania uzgodnień w celu wykonania dokumentacji projektowej, a nie do występowania w imieniu zarządcy drogi z wnioskiem o wydanie decyzji zrid. W związku z powyższym pismem nr WI-III.7821.1.2.2026.AZ.a z dnia 04.02.2026r. organ II instancji wezwał Pana Michała Maśłankę o dostarczenie właściwego pełnomocnictwa, udzielonego przez inwestora do reprezentowania przed organami administracji architektoniczno-budowlanej w postępowaniu w sprawie decyzji zrid, w tym do występowania z wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej. Jednocześnie wezwał go również do szczegółowego wypowiedzenia się w sprawie zarzutów podniesionych przez skarżących, przesyłając w tym celu kopię odwołania. Pełnomocnik, odpowiedział na wezwanie Wojewody pismem z dnia 25.02.2026r.

Analizując złożony przez inwestora wniosek o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej organ odwoławczy uznał, że zawiera on elementy wymienione w art. 11d ust. 1 specustawy drogowej, bowiem inwestor do wniosku dołączył mapę w skali 1:500 przedstawiającą proponowany przebieg drogi, analizę powiązania drogi z innymi drogami publicznymi, określenie zmian w dotychczasowej infrastrukturze zagospodarowania terenu oraz trzy egzemplarze projektu zagospodarowania terenu i projektu architektoniczno-budowlanego przedmiotowej inwestycji.

Do wniosku inwestor dołączył również opinie: Zarządu Powiatu Lęborskiego (pismo nr B.030.2.2025.AB z dnia 15.01.2025r.) i Burmistrza Miasta Łeby (pismo nr RI.7011.23.1.2024.KGi z dnia 07.01.2025r.) wydane na podstawie art. 11b specustawy drogowej oraz kopię wniosku o wydanie opinii skierowanego do Zarządu Województwa Pomorskiego wraz z potwierdzeniem odbioru i oświadczeniem o braku uzyskania odpowiedzi na ten wniosek, a także opinię Pomorskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków (pismo

nr ARD.5183.22.2025.AJ z dnia 06.02.2025r.), której konieczność uzyskania wynika z art. 11d ust. 1 pkt 8 specustawy drogowej.

Po dokonaniu analizy przedłożonego przez inwestora projektu budowlanego, uzupełnionego w ramach postępowania wyjaśniającego, organ odwoławczy stwierdził, że spełnia on wymagania określone w art. 34 ust. 2 i ust. 3 ustawy Prawo budowlane. Projekt został wykonany i sprawdzony przez osoby spełniające warunki, o których mowa w art. 12 ust. 7 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, zwanej dalej „ustawą Prawo budowlane”. Zgodnie z art. 34 ust. 3d pkt 3 tej ustawy, do projektu dołączono oświadczenia projektantów i sprawdzających o sporządzeniu projektu zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej.

Następnie organ odwoławczy poddał kontroli przeprowadzone przez Starostę Lęborskiego postępowanie w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację ww. przedsięwzięcia i stwierdził, co następuje.

W ocenie organu II instancji, Starosta Lęborski prawidłowo, działając na podstawie art. 11d ust. 5 specustawy drogowej, poinformował strony pismem z dnia 06.03.2025r. o wszczętym postępowaniu, podał jego podstawę prawną, poinformował strony o możliwości zapoznania się z aktami sprawy, a także o miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z tą dokumentacją, a zatem należycie i wyczerpująco poinformował strony o okolicznościach faktycznych i prawnych, będących przedmiotem postępowania administracyjnego, które mogły mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków. Pozostałe strony postępowania zostały poinformowane o powyższym w drodze obwieszczenia ogłoszonego w lokalnej prasie oraz umieszczonego w Biuletynie Informacji Publicznej i na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Łebie oraz Starostwa Powiatowego w Lęborku.

Postanowieniem z dnia 17.04.2025 r. organ I instancji, działając na podstawie art. 35 ust. 3 ustawy Prawo budowlane, zobowiązał inwestora do uzupełnienia dokumentacji projektowej. Następnie, działając na wniosek inwestora, Starosta Lęborski dwukrotnie przedłużał termin na uzupełnienie dokumentacji. W dniu 15.09.2026 r. pełnomocnik inwestora przedłożył odpowiedź na postanowienie wraz z poprawionym wnioskiem i załącznikami.

W związku z wprowadzonymi zmianami we wniosku, Starosta Lęborski ponownie działając na podstawie art. 11d ust. 5 specustawy drogowej, poinformował strony pismem z dnia 13.10.2025r. o wszczętym postępowaniu, podał jego podstawę prawną, poinformował strony o możliwości zapoznania się z aktami sprawy, a także o miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z tą dokumentacją, a zatem należycie i wyczerpująco poinformował strony o okolicznościach faktycznych i prawnych, będących przedmiotem postępowania administracyjnego, które mogły mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków. Pozostałe strony postępowania zostały poinformowane o powyższym w drodze obwieszczenia ogłoszonego w lokalnej prasie oraz umieszczonego w Biuletynie Informacji Publicznej i na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Łebie oraz Starostwa Powiatowego w Lęborku.

Po uzupełnieniu dokumentacji, zgodnie z postanowieniem z dnia 30.01.2025r. organu I instancji, uznając, że zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala na wydanie rozstrzygnięcia, Starosta Lęborski wydał decyzję nr 331/2025 z dnia 10.12.2025r. o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na rozbudowie ulicy Zawiszy Czarnej w Łebie i nadał jej rygor natychmiastowej wykonalności.

Zgodnie z art. 11f ust. 3 specustawy drogowej organ I instancji doręczył decyzję wnioskodawcy, a pozostałe strony zawiadomił o jej wydaniu w drodze obwieszczenia umieszczonego na tablicy ogłoszeń i w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Miejskiego w Łebie i Starostwa Powiatowego w Lęborku, a także przez ogłoszenie w prasie lokalnej. Dotychczasowych właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości objętych inwestycją organ I instancji poinformował o wydaniu decyzji w drodze zawiadomienia z 10.12.2025 r., wysłanego na adres wskazany w katastrze nieruchomości.

Kontrolowana decyzja Starosty Lęborskiego (z zastrzeżeniem uchybień, o których będzie mowa w dalszej części niniejszej decyzji) czyni zadość wymogom przedstawionym w art. 11f ust. 1 specustawy drogowej, zawiera bowiem wszystkie niezbędne elementy określone w tym przepisie.

Po zapoznaniu się ze zgromadzonym materiałem dowodowym organ II instancji stwierdził, że wydana decyzja wymaga dokonania korekty merytoryczno-reformatoryjnej. Należy zauważyć, iż przepisy art. 138 § 1 pkt 2 kpa umożliwiają organowi odwoławczemu korektę zaskarżonej decyzji przez jej uchylenie i orzeczenie w tym zakresie co do istoty sprawy.

Z uwagi na dostrzeżone braki i nieprawidłowości dokumentacji projektowej oraz w związku z podziałem działki nr 223, Wojewoda Pomorski pismami z dnia 30.03.2026r. nr WI-III.7821.1.2.2026.AZ.b działając na podstawie art. 136 kpa zobowiązał inwestora do dostarczenia:

- poprawionego wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, zawierającego czytelnie sporządzone wykazy:
 - wykaz działek w liniach rozgraniczających teren pasa drogi gminnej – ul. Zawiszy Czarnego.
 - wykaz działek, z których korzystanie będzie ograniczone dla realizacji prac określonych w projekcie budowlanym wraz ze szczegółowym opisem celu ograniczenia, zgodnym z art. 11f ust. 1 pkt 8 specustawy drogowej.
 - wykaz działek, które na podstawie art. 12 ust. 4 pkt 2 specustawy drogowej, z dniem w którym decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stanie się ostateczna, stają się z mocy prawa własnością Gminy Miejskiej Łeba.
- analizy powiązania projektowanej drogi ul. Zawiszy Czarnego z innymi drogami publicznymi uzupełnioną o: kategorię, klasę i numer drogi projektowanej (ul. Zawiszy Czarnego) oraz wszystkich dróg z nią powiązanych.
- 4 egzemplarzy mapy przedstawiającej proponowany przebieg drogi z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych oraz przedstawiającej istniejące uzbrojenie terenu, zgodnej z wykazami działek zawartymi w skorygowanym wniosku,
- 4 egzemplarzy strony tytułowej: projektu zagospodarowania terenu, projektu architektoniczno-budowlanego oraz załączników do projektu budowlanego, z wpisaną datą aktualną na dzień sporządzenia dokumentacji zamiennej,
- 4 egzemplarzy rysunku projektu zagospodarowania terenu z wpisaną w metryce datą aktualną na dzień sporządzenia dokumentacji zamiennej, doprowadzonego do zgodności z poprawionym wnioskiem i mapą przedstawiającą proponowany przebieg, a także uzupełnionego o zwymiarowanie miejsc postojowych i pełnej legendy,
- 4 egzemplarzy rysunków pn.: „Plan sytuacyjny” projektów architektoniczno-budowlanych z wpisaną w metryce datą aktualną na dzień sporządzenia dokumentacji zamiennej, doprowadzonego do zgodności z poprawionym wnioskiem i mapą przedstawiającą proponowany przebieg i pełnej legendy,
- 4 egzemplarze strony 7 projektu zagospodarowania terenu z usuniętym fragmentem dotyczącym oznakowania poziomego jako elementu organizacji ruchu. Organizacja ruchu na drodze nie jest zatwierdzana w postępowaniu o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.
- 4 egzemplarzy strony 12 projektu zagospodarowania terenu z poprawionym punktem „8. Informacja o obszarze oddziaływania obiektu” w zakresie wskazania przepisów prawa, w oparciu o które dokonano określenia obszaru oddziaływania

- 4 egzemplarzy strony 3 projektu zagospodarowania terenu z podpisanym oświadczeniem projektantów sporządzających projekt zagospodarowania terenu - art. 34 ust. 3d pkt. 3 ustawy Prawo budowlane,
- wypisu z rejestru gruntów dla działki nr 223/1, obręb 0001, powstałej z podziału działki nr 223, obręb 0001 wraz z informacją o dacie podziału działki nr 223.

W dniu 27.05.2026r. Pan Michał Maślanka dokonał uzupełnienia, zgodnie z wymogami określonymi w wezwaniach i dostarczył m.in.:

- skorygowany wniosek o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej,
- uzupełnioną analizę powiązania projektowanej drogi ul. Zawiszy Czarnego z innymi
- drogami publicznymi,
- poprawioną mapę przedstawiającą proponowany przebieg drogi,
- zamienne strony tytułowe oraz część opisową i rysunkową projektu zagospodarowania terenu i projektu architektoniczno-budowlanego skorygowane w zakresie aktualnego numeru działki 223, rodzaju ograniczeń na działce nr 246 (usunięcie chodnika), usunięcia elementów organizacji ruchu, uzupełnienia informacji o obszarze oddziaływania o przepisy prawa, uczytelnienia rysunków,
- wypis z rejestru gruntów dla działki nr 223/1, obręb 0001.

W wyniku analizy decyzji organu I instancji Wojewoda Pomorski uznał, że wykaz działek zamieszczony w pkt 1 na stronie 1 i 2 zaskarżonej decyzji zawiera nieprawidłowości, które powodują, iż nie odzwierciedla on w sposób jednoznaczny przebiegu inwestycji. Po dokonaniu przez inwestora stosownych korekt i uzupełnień Wojewoda sformułował ten punkt w sposób bardziej przejrzysty i czytelny, wyodrębniając odrębnie wykaz działek położonych w liniach rozgraniczających teren pasa drogowego drogi gminnej oraz wykaz działek objętych ograniczeniami w korzystaniu z nieruchomości dla realizacji prac określonych w projekcie budowlanym. Takie uporządkowanie informacji pozwala na jednoznaczne określenie zakresu inwestycji oraz skutków decyzji względem poszczególnych nieruchomości.

Konsekwencją dokonanych przez inwestora korekt wniosku była również konieczność ponownego sformułowania punktu 10 znajdującego się na stronie 4 zaskarżonej decyzji. W punkcie tym organ odwoławczy wskazał nieruchomości, których dotyczyć będą ograniczenia w sposobie korzystania, oraz określił zakres tych ograniczeń poprzez wskazanie celu zajęcia poszczególnych nieruchomości. Treść tego punktu została dostosowana do zmian wprowadzonych we wniosku oraz do skorygowanego wykazu działek objętych ograniczeniami.

Z powodu braku w zaskarżonej decyzji określenia warunków wynikających z potrzeb obronności państwa, które na podstawie art. 11f ust. 1 pkt 3 specustawy drogowej, organ I instancji jest zobowiązany zawrzeć w decyzji, Wojewoda Pomorski dodał w rozstrzygnięciu pkt 8.3. „Potrzeby obronności Państwa”. Organ odwoławczy uzupełnił również pkt 12 zaskarżonej decyzji o określenie okresu użytkowania i terminu rozbiórki tymczasowych obiektów budowlanych.

Podsumowując, konsekwencją opisanych powyżej uzupełnień jakie miały miejsce w toku postępowania odwoławczego, jak i stwierdzonych błędów w zaskarżonej decyzji, są dokonane – na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 kpa zmiany w decyzji Starosty Lęborskiego jak i w załącznikach graficznych do tej decyzji, o których mowa w pkt I niniejszej decyzji. Organ odwoławczy dokonując rozstrzygnięcia, o którym mowa w pkt I niniejszej decyzji, uznał, że nie narusza ono zasady dwuinstancyjności postępowania, o której mowa w art. 15 kpa. Badając zgodność z prawem pozostałej części zaskarżonej decyzji, organ odwoławczy stwierdził, że czyni ona zadość innym wymogom specustawy drogowej, oraz że brak było podstaw do zakwestionowania decyzji poza częścią uchyloną i orzeczoną w pkt I niniejszej decyzji

8

i dlatego – w pkt II niniejszej decyzji – w pozostałej części zaskarżona decyzja Starosty Lęborskiego została utrzymana w mocy.

Z kolei w odniesieniu do zarzutów postawionych w odwołaniu Państwa [REDAKTOWANE], Wojewoda zważył i ustalił, co następuje.

Zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 1 specustawy drogowej, to inwestor we wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej decyduje o przebiegu drogi oraz wielkości terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych, załączając mapy przedstawiające proponowany przebieg drogi oraz mapy zawierające projekty podziałów nieruchomości. Zarówno Starosta, jak i organ odwoławczy mogą działać tylko w granicach tego wniosku i nie mają możliwości ingerowania w lokalizację inwestycji, a więc i w przebieg linii podziału nieruchomości, zaproponowany przez wnioskodawcę.

Ocenie dokonanej przez organy I i II instancji może jedynie podlegać zgodność z prawem planowanego przedsięwzięcia, w szczególności spełnienie warunków zawartych w przepisach specustawy drogowej, bowiem stosownie do przepisu art. 11e specustawy drogowej nie można uzależniać zezwolenia na realizację inwestycji drogowej od spełnienia świadczeń lub warunków nieprzewidzianych obowiązującymi przepisami (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 17 kwietnia 2013 r., sygn. akt II OSK 432/13, opubl. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Wyjaśnić należy, iż przepisy specustawy drogowej nie zobowiązują inwestora do poprzedzenia wystąpienia z wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej przeprowadzeniem uzgodnień, czy też konsultacji, które miałyby na celu ustalenie przebiegu projektowanej inwestycji z właścicielami nieruchomości objętych inwestycją. Wbrew twierdzeniom odwołujących, przepisy specustawy drogowej nie nakładają również na organ I instancji obowiązku przeprowadzenia konsultacji społecznych, czy analizy różnych wariantów przebiegu projektowanej drogi. Nie zasługuje zatem na uwzględnienie zarzut Państwa [REDAKTOWANE] dotyczący braku przeprowadzenia konsultacji społecznych oraz nieuwzględnienia alternatywnych rozwiązań np. pozostawienie chodnika w obecnym kształcie, co wg skarżących stanowiło naruszenie zasad pogłębionego wyjaśnienia sprawy.

Bezsprzecznie inwestor jest kreatorem miejsca, sposobu i kształtu realizacji inwestycji, natomiast organ orzekający wyznacza dopuszczalne prawem granice tej kreacji, poprzez dokonywanie oceny prawnej, kończącej się aktem władztwa publicznego, określającego te granice. Zadaniem organu jest bowiem sprawdzenie, czy wyznaczone przez wnioskodawcę linie rozgraniczające pas drogowy oraz zaproponowane rozwiązania techniczne odpowiadają woli ustawodawcy wyrażonej w innych regulacjach prawnych, mających znaczenie dla wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.

Zgodnie z powszechnie przyjmowanym w orzecznictwie sądowoadministracyjnym poglądem dotyczącym przedmiotowej materii (zob. wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego: z 13 listopada 2018 r., sygn. akt II OSK 2933/18, z 5 września 2018 r., sygn. akt II OSK 1737/18, z 13 września 2017 r., sygn. akt II OSK 1705/17, z 8 czerwca 2017 r., sygn. akt II OSK 2572/15, z 19 lipca 2016 r., sygn. akt II OSK 1373/16, z 25 maja 2016 r., sygn. akt II OSK 524/16, z 1 marca 2016 r., sygn. akt II OSK 2334/15, z 1 kwietnia 2015 r., sygn. akt II OSK 106/15, z 24 lutego 2015 r., sygn. akt II OSK 3221/14, z 2 kwietnia 2014 r., sygn. akt II OSK 2621/12, z 28 lutego 2014 r., sygn. akt II OSK 93/14, z 26 lipca 2013 r. sygn. akt II OSK 762/13, z 17 kwietnia 2013 r., sygn. akt II OSK 432/13, z 18 listopada 2010 r., sygn. akt II OSK 1968/10, z 20 stycznia 2010 r., sygn. akt II OSK 2416/10, opubl. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych), organ właściwy do wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej nie jest upoważniony do korygowania rozwiązań przyjętych we wniosku o wydanie ww. decyzji. To inwestor samodzielnie dokonuje wyboru najbardziej korzystnych rozwiązań lokalizacyjnych i następnie techniczno-wykonawczych inwestycji.

W tym miejscu zasadnym jest również przywołanie stanowiska przedstawionego przez skład siedmiu sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego w postanowieniu z dnia 17 grudnia 2014 r., sygn. akt II OPS/2/14, odmawiającym podjęcia, z wniosku Rzecznika Praw Obywatelskich, uchwały mającej na celu wyjaśnienie przepisów prawnych, których stosowanie wywołało rozbieżności w orzecznictwie sądów administracyjnych, „Czy przesłanki niezbędności i celowości realizacji inwestycji publicznej w kształcie przedstawionym przez inwestora, mieszczą się w zakresie oceny przez organ administracji publicznej wniosku inwestora o wydanie decyzji zezwalającej na realizację inwestycji drogowej (art. 11a ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych - Dz. U. z 2013 r., poz. 687 ze zm.), pod kątem spełniania przez ten wniosek dopuszczalności wyłączenia w rozumieniu art. 21 ust. 2 Konstytucji RP i art. 112 ust. 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2014 r., poz. 518 ze zm.)”. Według Sądu, Rzecznik Praw Obywatelskich w istocie rzeczy przedstawił do rozstrzygnięcia zagadnienie prawne, które dotyczy istotnego problemu konstytucyjnego, co do tego w jaki sposób ma być oceniana dopuszczalność pozbawienia własności z uwagi na cele publiczne (art. 21 Konstytucji RP i art. 112 ust. 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz.U. z 2023 r. poz. 344), zwanej dalej „ustawą o gospodarce nieruchomościami”) w sprawie o zezwolenie na realizację inwestycji drogowej. Naczelny Sąd Administracyjny przywołał w ww. postanowieniu stanowisko Trybunału Konstytucyjnego zawarte w uzasadnieniu wyroku z dnia 16 października 2012 r., K 4/10, w którym Trybunał zwrócił uwagę na specyfikę spraw dotyczących budowy dróg publicznych, których budowa jest realizacją celu publicznego. Budowa bezpiecznych dróg w Polsce stanowi nadal priorytetowy cel publiczny, gdyż jest konieczna zarówno dla ochrony środowiska, jak i zdrowia, wolności i praw konstytucyjnych całych społeczności. Trybunał Konstytucyjny trafnie zwrócił uwagę, że po pierwsze, drogi są budowane nie w interesie państwa, jednostki samorządu terytorialnego czy zarządcy drogi, lecz w interesie wszystkich członków społeczeństwa, także tych wyłączonej; po drugie, uproszczona procedura wyłączenia z mocy prawa podczas realizacji inwestycji liniowych, obejmujących wiele nieruchomości, jest metodą skuteczną; po trzecie, lokalizacja (wytyczenie) drogi niejako narzuca listę nieruchomości, które muszą być zajęte, a zatem wyłączone. Jeżeli przyjmujemy, że przebieg drogi jest wyznaczony w sposób racjonalny przez grono specjalistów z zakresu transportu, geologii, ochrony środowiska, musimy przyjąć nieuchronność zajęcia ściśle oznaczonych gruntów pod budowę drogi. Trzeba mieć na względzie liniowy charakter inwestycji drogowych, który dyktuje w sposób naturalny pewne rozstrzygnięcia, w szczególności co do wyboru nieruchomości objętych decyzją i – w następstwie jej wydania – wyłączonej. Przy założonym przebiegu drogi – z jednej strony, wybór działek, przez które ma ona przebiegać, jest bardzo ograniczony albo wręcz wybór taki nie istnieje, z drugiej strony – wypadnięcie choćby jednej z grup wyłączonej nieruchomości może unicestwić całą inwestycję. Należy ponadto mieć na uwadze, że wniosek o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej składa zarządca drogi (dla dróg krajowych – Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad, dla dróg wojewódzkich – zarząd województwa, dla dróg powiatowych – zarząd powiatu, a dla dróg gminnych – odpowiednio wójt, burmistrz, prezydent miasta).

Co więcej, wyjaśnić należy, iż zgodnie z treścią art. 11i ust. 1 specustawy drogowej w sprawach dotyczących zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nieuregulowanych w specustawie drogowej stosuje się odpowiednio przepisy ustawy Prawo budowlane. Jak wynika natomiast z treści art. 35 ust. 4 ustawy Prawo budowlane, w razie spełnienia wymagań określonych w art. 35 ust. 1 oraz art. 32 ust. 4, właściwy organ nie może odmówić wydania decyzji o pozwoleniu na budowę (decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej). Wynika z powyższego, że decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej nie ma charakteru uznaniowego i w razie spełnienia przez inwestora wymagań określonych w

przepisach prawa budowlanego organ architektoniczno-budowlany jest zobligowany zezwolić na realizację inwestycji drogowej (stosownie do wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 27 stycznia 2011 r., sygn. akt VII SA/Wa 1955/10).

Przedmiotowa inwestycja dotyczy rozbudowy drogi gminnej klasy L, dla której przyjęto przekrój 1/2 o szerokości pasów ruchu równej 3,5m, co jest dopuszczalne, zgodnie z § 17 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie przepisów techniczno-budowlanych dotyczących dróg publicznych z dnia 24 czerwca 2022 r. (Dz. U. z 2022r. poz. 1518). Z dokumentacji projektowej wynika, że na działce nr [REDAKTOWANO], stanowiącej własność skarżących, zaprojektowano drogę dla pieszych o zmiennej szerokości od 3,0 m do 2,5 m zlokalizowaną bezpośrednio przy jezdni. Jak zaznaczył pełnomocnik inwestora w piśmie z dnia 25.02.2026 r. przejęcie pod pas drogowy działki nr [REDAKTOWANO] jest konieczne, aby zapewnić ciągłość i funkcjonalność wszystkich elementów układu drogowego, w tym jezdni oraz drogi dla pieszych. W swoim piśmie pełnomocnik inwestora wskazał, że jezdnia w stanie istniejącym jak i projektowanym ma szerokość 7,0 metra, a zwężenie jezdni na wysokości działki nr [REDAKTOWANO] mogłoby negatywnie wpłynąć na bezpieczeństwo ruchu drogowego oraz funkcjonalność układu drogowego. W rejonie działki nr [REDAKTOWANO] nie następuje poszerzenie jezdni, a jedynie zachowanie jej dotychczasowej szerokości równej 7,0 m. W opinii zarządcy drogi nie ma uzasadnionych obaw o przekraczanie dozwolonej prędkości, ponieważ teren inwestycji jest zlokalizowany w obszarze zabudowanym, a dodatkowo na całej długości jezdni przewidziano rozwiązania w postaci wyniesionych skrzyżowań. Zdaniem inwestora rozbudowa ulicy Zawiszy Czarnego poprawi bezpieczeństwo i funkcjonalność układu drogowego, uwzględniając wszystkich uczestników ruchu, w tym kierowców i pieszych. W ramach inwestycji zlikwidowano nielegalne miejsca postojowe oraz odcinki wybrukowań z kostki lub płyt betonowych, które nie spełniały parametrów określonych przepisami i powodowały „chaos komunikacyjny w obrębie inwestycji”.

W swoim odwołaniu [REDAKTOWANO] wskazali, że na działce nr [REDAKTOWANO] znajduje się prywatny chodnik, pełniący funkcję miejsca parkingowego. Należy zauważyć, iż chodnik to wydzielona część drogi dla pieszych, która jest przeznaczana wyłącznie do ruchu pieszych i osób poruszających się przy użyciu urządzenia wspomagającego ruch. Wojewoda Pomorski przychylił się do wyjaśnień inwestora, iż realizacja inwestycji poprawi bezpieczeństwo ruchu drogowego, poprzez czytelne wydzielenie jezdni i drogi dla pieszych. Przejęcie działki nr [REDAKTOWANO] spowoduje, że ulica Zawiszy Czarnego, jako droga gminna, będzie budowlą składającą się między innymi z jezdni i drogi dla pieszych, a także innych urządzeń drogi i będzie stanowiła całość techniczno-użytkową. W tym miejscu należy również zauważyć, że zarządca drogi przewidział lokalizację stanowisk postojowych w pasie analizowanej drogi gminnej.

Organ odwoławczy stwierdza, że w tym przypadku wzięto pod uwagę zasadę proporcjonalności, a zakres wywłaszczenia, w postaci przejęcia działki nr [REDAKTOWANO] został zaplanowany wyłącznie w wymiarze niezbędnym do realizacji inwestycji i w całości wykorzystany pod zabudowę infrastruktury drogowej. Wojewoda Pomorski nie podziela zatem zarzutów skarżących dotyczących naruszenia prawa własności i interesu prawnego oraz naruszenia zasad proporcjonalności.

Zezwolenie na realizację inwestycji drogowej, często w większym stopniu niż ma to miejsce w przypadku innych zamierzeń budowlanych, jest nierozzerwalnie związane z ingerencją w uprawnienia różnych podmiotów i w wielu wypadkach musi uwzględniać sprzeczne i trudne do pogodzenia interesy, z jednej strony inwestora, a z drugiej strony osób lub podmiotów których prawa lub interesy mogą być przez to zezwolenie zagrożone lub naruszone. Granice tych praw i interesów określają przepisy specustawy drogowej, prawa budowlanego oraz innych aktów prawnych wydanych na podstawie i w wykonaniu przepisów tego prawa lub przepisów wydanych dla ochrony środowiska. Poza tymi granicami, a zatem poza ochroną prawną wynikającą z norm prawa pozytywnego, pozostają natomiast protesty

obywateli lub innych podmiotów wyrażające ich osobiste zapatrywania, oczekiwania, postulaty i życzenia co do określonego przebiegu inwestycji. Nieuwzględnienie ich nie może jednak stanowić podstawy kwestionowania legalności zezwolenia na realizację inwestycji drogowej.

Za niezasadne należy uznać zarzuty skarżących dotyczące naruszenia art. 7, art. 77 § 1, które należy rozważać w zw. z art. 11c specustawy drogowej. Reguła wynikająca z art. 7 kpa nakazująca załatwienie sprawy w sposób uwzględniający interes społeczny i słuszny interes obywateli nie mogła doprowadzić do wyłączenia stosowania przepisów specustawy drogowej. Nakaz ten jest możliwy do zrealizowania wyłącznie w sytuacji, gdy organowi administracji publicznej przysługuje tzw. uznanie administracyjne. Nie można go jednak stosować w przypadku wydania przez organ tzw. decyzji związanej tj. decyzji wydanej w sytuacji, gdy norma prawna przewiduje w określonym stanie faktycznym obowiązek wydania przez organ decyzji o określonej treści. Zatem dopuszczalność zastosowania przepisów prawa materialnego tj. specustawy drogowej, nie może być zmodyfikowana z uwagi na słuszny interes skarżących (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 14 września 2021r., sygn. akt II OSK 1332/21, Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

W ocenie Wojewody, Starosta Lęborski prowadząc postępowanie administracyjne działał zgodnie z zasadą praworządności, o której mowa w art. 6 Kpa, a wydając zaskarżone rozstrzygnięcie, stosownie do treści art. 7 i art. 77 § 1 Kpa – w zakresie interesu prawnego skarżących – ocenił całokształt zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i poczynił na jego podstawie właściwe ustalenia dotyczące możliwości zezwolenia na realizację ww. inwestycji drogowej na ich działkach. W zakresie interesu prawnego skarżących, materiał dowodowy zgromadzony w sprawie był wystarczający do wydania rozstrzygnięcia i dokonując jego oceny Starosta Lęborski nie naruszył zasady swobodnej oceny dowodów, o której mowa w art. 80 kpa.

Za bezpodstawny należy również uznać zarzut naruszenia art. 5 ustawy o drogach publicznych, ponieważ wskazany przepis w całości odnosi się do dróg krajowych, a przedmiotowa inwestycja polega na budowie drogi gminnej. Przepis art. 5 ustawy o drogach publicznych nie ma zastosowania w przedmiotowej sprawie, zatem z oczywistych względów nie mógł zostać naruszony.

Podsumowując zgłaszane przez odwołujących zastrzeżenia w niniejszej sprawie dostrzec trzeba, że skarżący domagają się przede wszystkim do utrzymania swojego *status quo* w zakresie, w jakim dotychczas korzystali ze swoich nieruchomości i w tym kontekście ich sprzeciw wydaje się być oczywiście naturalnym odruchem ochrony sposobu wykonywania dotychczasowego prawa własności nieruchomości. Jednakże rozwój urbanizacyjny skutkuje zwiększającym się ograniczaniem indywidualnych praw właścicielskich na rzecz konieczności rozwoju infrastruktury o publicznej lub społecznej użyteczności w ramach społecznej funkcji prawa własności. Zezwolenie na realizację inwestycji drogowej, zwłaszcza na obszarach zurbanizowanych, w wielu wypadkach musi uwzględniać sprzeczne interesy, z jednej strony inwestora, a z drugiej strony osób lub podmiotów których prawa lub interesy mogą być przez to zezwolenie zagrożone lub naruszone.

Ocena decyzji w aspekcie poszanowania uzasadnionych interesów osób trzecich wymaga uwzględnienia, że inwestor realizujący inwestycję drogową działa w interesie publicznym, który ma prymat nad interesem prawnym jednostki, o ile nie narusza jego interesu prawnego w sposób niezgodny z prawem, co w niniejszej sprawie nie miało miejsca (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 1 marca 2016 r., sygn. akt II OSK 2334/15, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 10 czerwca 2015 r., sygn. akt VII SA/Wa 585/15).

Po wnikliwym przeanalizowaniu sprawy organ odwoławczy uznał, że przebieg planowanej inwestycji i przyjęte rozwiązania są prawidłowe. Stwierdzić należy także, że zarówno wniosek inwestora, postępowanie przeprowadzone przez organ I instancji, jak i

zaskarżona decyzja Starosty Lęborskiego – poza częścią uchyloną niniejszą decyzją – nie naruszają prawa, a wniesione zarzuty nie zasługują na uwzględnienie.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

DECYZJA NINIEJSZA JEST OSTATECZNA

Od decyzji przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku za pośrednictwem Wojewody Pomorskiego w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji.

Jednocześnie poucza się strony, o tym iż:

1. Zgodnie z art. 199 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2026 poz.143) strony ponoszą koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej.
2. Zgodnie z § 2 ust.3 pkt 1) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021, poz.535) wpis stały wynosi w sprawach skarg z zakresu budownictwa i architektury 500 zł.
3. Przy uiszczaniu wpisu - zarówno gotówką do kasy właściwego sądu administracyjnego, jak i na rachunek bankowy tego sądu - należy wskazać tytuł wpłaty, rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany, oraz sygnaturę akt sądowych.
4. Zgodnie z art. 243 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2026 poz.143) stronie, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania, może być przyznane prawo pomocy przez ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Prawo pomocy obejmuje, zgodnie z art. 244 § 1 ww. ustawy zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek w tym przedmiocie powinien być złożony na urzędowym formularzu według ustalonego wzoru. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych.
5. Urzędowe formularze, o których mowa w ust.4, udostępniane są w wojewódzkich sądach administracyjnych, Naczelnym Sądzie Administracyjnym, urzędach gmin, a także w internecie pod adresem: <http://www.nsa.gov.pl/>.

Załączniki:

NR 1 - rysunek nr 1 pn.: „Proponowany przebieg drogi”,

NR 2.1 - strona tytułowa projektu zagospodarowania terenu,

NR 2.2 - rysunek nr 2 pn.: „Projekt zagospodarowania terenu” projektu zagospodarowania terenu,

NR 2.3 - strona nr 3 (oświadczenie projektantów) projektu zagospodarowania terenu,

NR 2.4 - strona nr 7 części opisowej projektu zagospodarowania terenu,

NR 2.5 - strona nr 12 części opisowej projektu zagospodarowania terenu,

NR 2.6 - strona tytułowa projektu architektoniczno-budowlanego,

NR 2.7 - rysunek nr 2 pn.: „Plan sytuacyjny” projektu architektoniczno-budowlanego branży drogowej,

NR 2.8 - strona tytułowa załączników do projektu budowlanego.

z upoważnienia Wojewody Pomorskiego

Małgorzata Cymerys

Dyrektor

Wydziału Infrastruktury

/dokument podpisany elektronicznie/

Otrzymują (wraz z załącznikami):

1. Pan Michał Maślanka – pełnomocnik Burmistrza Miasta Łeby (inwestor),
2. Starosta Lęborski (Wydział Budownictwa),
3. Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Lęborku,
4. WI.III.AZ – aa.

Otrzymują (bez załączników):

5. Pani

6. Pan

Wyk. AZ, tel. nr (58) 30 77 529